HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלא מחוץ לתחום קתני. וכו' ביום: **והא אשכחיה רב שמואל בר שילתי לההוא גברא דהוה קאזיל מבי מדרשא דרבי חייא ואמר להו: קומו זילו לחנותיכו ועבדו מלאכתיכו דקא מפקי לן מעלמא דשבתא.** קומו זילו ליישובכם ועשו מלאכתיכם דקא מפקי לן מן העולם הבא דשבת הוא: **ומאן לזלזולי ביום טוב שני:** **כיון דחלוקין במוספין.** שמקריבין מוספי רגל תדע מדם ומוספי רגל שבת כדכתיב (במדבר כט) מלבד עולת התמיד: **תמרינן.** בתפלה נמי את יום רגל שבת הדע זה ואת יום טוב הזכרון הזה: **וזכרון אחד.** את יום הזכרון הזה דרחמנא קריה זכרון דכתיב[ז] וזכרון תרועה [וגו'] נמי כתיב[ז] והיו לכם לזכרון]: **מאי נאו.** לא הוה ליה להזכיר קאי דלא הוה ליה להזכיר של ר"ח דרגלים שבה: **לפתנום.** אם היום אם למחר אלא אמתמא לימא וכן יום הממחרת: **גרשתי חדשים של כל השנה.** שהוא קפק אם עיברום בית דין: **לזלזולי.** לי מחזקינן ליה קפק אתו לזלזולי בשני[ח] אבל כי אמרינן אמתמא מחזקינן להו בקדושה אחת: **אבל.** בשאר חדשים דשכיח למיקם לזלזולי בימא מודו ליה: **מפקנן עשר.** שלא רשאות וג' מחרונות ושל שבת בפני עצמה הרי שבע וקדושת היום וכולן עמה מלכיות הרי שמונה וזכרונות ושופרות: **וכיש אלו אומרים מפקנן שבע.** דכולן שבת ויום טוב[ט] בצרכה אחת ומותם מקדש השבת ויעקב לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו': **ראש השנה אומר העובר לפני התיבה כו'.** אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר לא להתנות הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו ואלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לזלזולי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן צריכא מיתיבי[י] **ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים**[ד] **מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

אלא מחוץ לתחום אתא מאן דאכל[ה] **סבר**[ו] **הבא בשביל ישראל זה מותר לישראל אחר ומאן דלא אכל סבר**[א] **כל דאתי לבי ריש גלותא אדעתא דכולהו רבנן אתי והא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל וא"ל**[ה] **לא**[ז] **היו דברים מעולם ההוא ליפתא דאתי למחוזא נפק רבא חזיא דכמישא שרא רבא למיזבן מיניה אמר הא ודאי מאיתמול נעקרה מאי אמרת מחוץ לתחום אתיא**[ב] **הבא בשביל ישראל זה מותר לאכול לישראל אחר וכל שכן האי דאדעתא דנכרים אתא כיון דחזא דקא מפשי ומייתי להו אסר להו: הנהו בני גננא דגזו להו**[ט] **אסא בי"ט שני לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה לאלתר א"ל רבא בר תחליפא לרבינא ליסר להו מר מפני שאינן בני תורה מתקיף לה רב שמעיה טעמא דאינן בני תורה הא בני תורה שרי והא בעינן בכדי שיעשו אזלו שיילוה לרבא אמר להו בעינן בכדי שיעשו: ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה כו': אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר לא להתנות הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו ואלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לזלזולי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן צריכא מיתיבי**[י]** **ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים**[ד] **מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

רבנן קאתו. נרמה ליה"ג דהכי הלכתא דקיימא לן כוותייהו ולפי רב חסדא נמי הלכתא כווותיה שהיה גדול ממנו כדאמרינן בכמה דוכתי בעי רב חסדא מרב שמא ופי' הלל (נקמן ד' סז.) נמי אמר רב חסדא ורב שמא כי הוו פגעו מהדדי רב חסדא מירתע ממתני' דרב שמא ורב שמא מירתע כוליה גופיה מפלפולים דרב חסדא ואמר נסוק הוריות (ד' יב.) סיני ועוקר הרים סיני עדיף דהכל נרמיזן במרי מיטיא הלכך דבר הבא מאליו לבאן ולבאן לתנות בשבת ישראל זה מותר לישראל אחר וכל שכן האי דאדעתא דנכרים אתא כיון דחזא דקא מפשי ומייתי להו אסר להו: הנהו בני גננא דגזו להו אסא בי"ט שני לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה לאלתר א"ל רבא בר תחליפא לרבינא ליסר להו מר מפני שאינן בני תורה מתקיף לה רב שמעיה טעמא דאינן בני תורה הא בני תורה שרי והא בעינן בכדי שיעשו אזלו שיילוה לרבא אמר להו בעינן בכדי שיעשו: ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה כו': אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר לא להתנות הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו ואלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לזלזולי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן צריכא מיתיבי**[י]** **ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים**[ד] **מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

הא ודאי מאתמול נעקרה. מכל מי היום נעקרה מקור מע"ג דאדעתא דנכרים אתו וטעמא משום מוקצה ואפילו לר"ש לילית ליה מוקצה הכא מודה כיון דלא לקטן מאתמול מקלינהו ודמי לגרוגרות ולמוקין וכן משמע בריש המביא בפיה (ד' ג.) גבי נכרי שהביא דורון לישראל ות"ת דבפ"ק דחולין (ד' יד.) גבי חשוטו בשבת משמע דלא הוי מוקצה לר"ש ואפילו לר' יהודה בעי למימר מעיקרא דלא הוי מוקצה ול"ל דמיירי ביומא ומנפה שמא יחטטנו מרם שוטה וקטן ואמרים רוחין אומו ות"ת למה ליה טעמא בריש פיסה (ד' ג.) גבי פירות הנושרין שמא יעלה ויתלוש תיפוק ליה משום מוקצה וי"ל כגון לילית ליה עורבים דהוי מוכן לעורבים והא לתמרינן בפ' כל כתבי (שבת ד' קכב.) לחין מעמידין בהמה על גבי מוקצה בשבת פירוש עצים שנתלשו בשבת הא פרשינן התם כגון שהיו עומדין בשעת חיבורן במקום שהבהמה לא היתה יכולה לבא שם אי נמי דלרך טעמא שמא יעלה ויתלוש לר"ש ביומא ומנפה ות"ת טעמא דמוקצה למה ליה תיפוק ליה משום שמא יעלה ויתלוש וי"ל דשמא יעלה ויתלוש לא הוי מלא בפירות האילן שקלים ליתלוש מבע דבעי מרא וחזינא לא וכן במסקין דגזרינן שמא יסחוט לפי שקלים ליסחוט ודגים שנתודו בי"ט לחורין משום מוקצה כגרוגרות ולמוקין ולא משום דגזרינן שמא יסוך ומדע דבסוף כל כתבי (שבת ד' קכב.) גבי מילא מים להבהמתו וכבי שהלילך הגר ועשה כבש לא משכינן ליישראל לירד מחריו גזירה שמא יעשנו והא דתמדי בפ"ק דחולין (ד' יד.:) שמא יסחוט לשמא יסחוט הוה מצי למידחי לא דמו כדפרי מלא דבלמו הכי דמי ליה שפיר: **זכרון אחד עולה.** דבראש השנה כתיב זכרון תרועה ובראש חדש כתיב בפרשת בהעלותך גבי חצוצרות והיו לכם לזכרון פרי' רבי"ם [ו] דמין לריך להזכיר מקראות של מוסף לא בי"ט ולא בר"ח כדאמר רב [ז] חיננא ג"ל בשלהי ר"ה (ד' לה.) כיון שאמר ובמועדיכם כתוב לאמר שוב אינו לריך גבי מלכיות זכרונות ושופרות ואם התחיל לריך לסיים והא דתנן הפותח לא יפחות משלש סיינו בהתחיל והוא הדין נמי במקראות דקרבנות ואם בא להזכיר מזכיר לף של ר"ח ור"ח מפרש להמיה דבר מיננא דווקא במלכיות זכרונות ושופרות אבל במוסף לריך להזכיר לעולם אבל בר"ח אין לריך כלל להזכיר דנפטר במה שאמר מלבד עולת החדש ומנחתה והגיע בממחורו ומני שעיירים לכפר ואני תמידים כהלכתם ולר' יאמק אין נרמה לחלק בין מלכיות זכרונות ושופרות למקראות דמוסף ויש גומרים קדמונים שאין מניחין לומר ובראשי חדשיכם לא בי"ט ולא בשבת ולא בר"ח דאמרו יום שני עיקר כמו בראשי חדשים של כל השנה ואפי' לממני מועדות מיום שני ואין נרמה לר"י דבכולהו שמעתא ליכא למיחש לזלזולא ובערוך בערך חדש מיהו הוא מג שהחדש מתכסה בו הוי חומר זה ר"ה פי' שאין חומר ובראשי חדשיכם לא בתפלה ולא [ז] בזולתה: [וע"ע תוס' ביצה טו. ד"ה מיהו ותוס' ר"ה ח: ד"ה שהחדש ועוד שם בתו' לה.]

ליה

אלא מחוץ לתחום קתני. וכו' ביום: **והא אשכחיה רב שמואל בר שילתי לההוא גברא דהוה קאזיל מבי מדרשא דרבי חייא ואמר להו: קומו זילו לחנותיכו ועבדו מלאכתיכו דקא מפקי לן מעלמא דשבתא.** קומו זילו ליישובכם ועשו מלאכתיכם דקא מפקי לן מן העולם הבא דשבת הוא: **ומאן לזלזולי ביה ביום טוב שני:** **כיון דחלוקין במוספין.** שמקריבין מוספי רגל תדע מדם ומוספי רגל שבת הדע זה כדכתיב (במדבר כט) מלבד עולת התמיד: **תמרינן.** בתפלה נמי את יום רגל שבת הדע זה ואת יום טוב הזכרון הזה: **וזכרון אחד.** את יום הזכרון הזה דרחמנא קריה זכרון דכתיב[ז] וזכרון תרועה [וגו'] נמי כתיב[ז] והיו לכם לזכרון]: **מאי נאו.** לא הוה ליה להזכיר קאי דלא הוה ליה להזכיר של ר"ח דרגלים שבה: **לפתנום.** אם היום אם למחר אלא אמתמא לימא וכן יום הממחרת: **גרשתי חדשים של כל השנה.** שהוא קפק אם עיברום בית דין: **לזלזולי.** לי מחזקינן ליה קפק אתו לזלזולי בשני[ח] אבל כי אמרינן אמתמא מחזקינן להו בקדושה אחת: **אבל.** בשאר חדשים דשכיח למיקם לזלזולי בימא מודו ליה: **מפקנן עשר.** שלא רשאות וג' מחרונות ושל שבת בפני עצמה הרי שבע וקדושת היום וכולן עמה מלכיות הרי שמונה וזכרונות ושופרות: **וכיש אלו אומרים מפקנן שבע.** דכולן שבת ויום טוב[ט] בצרכה אחת ומותם מקדש השבת ויעקב לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו': **ראש השנה אומר העובר לפני התיבה כו'.** אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר לא להתנות הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו ואלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לזלזולי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן צריכא מיתיבי[י] **ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים**[ד] **מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

רבנן קאתו. נרמה ליה"ג דהכי הלכתא דקיימא לן כוותייהו ולפי רב חסדא נמי הלכתא כווותיה שהיה גדול ממנו כדאמרינן בכמה דוכתי בעי רב חסדא מרב שמא ורב שמא מירתע כוליה גופיה מפלפולים דרב חסדא ואמר נסוק הוריות (ד' יב.) סיני ועוקר הרים סיני עדיף דהכל נרמיזן במרי מיטיא הלכך דבר הבא מאליו לבאן ולבאן לתנות בשבת ישראל זה מותר לישראל אחר וכל שכן האי דאדעתא דנכרים אתא כיון דחזא דקא מפשי ומייתי להו אסר להו: הנהו בני גננא דגזו להו אסא בי"ט שני לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה לאלתר א"ל רבא בר תחליפא לרבינא ליסר להו מר מפני שאינן בני תורה מתקיף לה רב שמעיה טעמא דאינן בני תורה הא בני תורה שרי והא בעינן בכדי שיעשו אזלו שיילוה לרבא אמר להו בעינן בכדי שיעשו: ר' דוסא אומר העובר לפני התיבה כו': אמר רבה כי הוינן בי רב הונא איבעיא לן מהו להזכיר של ראש חדש בראש השנה כיון דחלוקין במוספין אמרינן או דילמא זכרון אחד עולה לבאן ולבאן אמר לן תניתוה רבי דוסא אומר העובר לפני התיבה כו' מאי לאו להזכיר לא להתנות הכי נמי מסתברא מדקתני בברייתא וכן היה ר' דוסא עושה בראשי חדשים של כל השנה כולה ולא הודו לו אי אמרת בשלמא להתנות משום הכי לא הודו לו אלא אי אמרת להזכיר אמאי לא הודו לו ואלא מאי להתנות למה לי לאיפלוגי בתרתי צריכא דאי אשמעינן ר"ה הוה אמינא בהא קאמרי רבנן דלא משום דאתי לזלזולי ביה אבל בראשי חדשים של כל השנה כולה אימא מודו ליה לר' דוסא ואי אתמר בהא בהא קאמר ר' דוסא אבל בהך אימא מודה להו לרבנן צריכא מיתיבי[י] **ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל עשר ובית הלל אומרים**[ד] **מתפלל תשע ואם איתא בית שמאי אחת עשרה מבעי ליה** אמר

הא ודאי מאתמול נעקרה. מכל מי היום נעקרה מקור מע"ג דאדעתא דנכרים אתו וטעמא משום מוקצה ואפילו לר"ש לילית ליה מוקצה הכא מודה כיון דלא לקטן מאתמול מקלינהו ודמי לגרוגרות ולמוקין וכן משמע בריש המביא בפיה (ד' ג.) גבי נכרי שהביא דורון לישראל ות"ת דבפ"ק דחולין (ד' יד.) גבי חשוטו בשבת משמע דלא הוי מוקצה לר"ש ואפילו לר' יהודה בעי למימר מעיקרא דלא הוי מוקצה ול"ל דמיירי ביומא ומנפה שמא יחטטנו מרם שוטה וקטן ואמרים רוחין אומו ות"ת למה ליה טעמא בריש פיסה (ד' ג.) גבי פירות הנושרין שמא יעלה ויתלוש תיפוק ליה משום מוקצה וי"ל כגון לילית ליה עורבים דהוי מוכן לעורבים והא לתמרינן בפ' כל כתבי (שבת ד' קכב.) לחין מעמידין בהמה על גבי מוקצה בשבת פירוש עצים שנתלשו בשבת הא פרשינן התם כגון שהיו עומדין בשעת חיבורן במקום שהבהמה לא היתה יכולה לבא שם אי נמי דלרך טעמא שמא יעלה ויתלוש לר"ש ביומא ומנפה ות"ת טעמא דמוקצה למה ליה תיפוק ליה משום שמא יעלה ויתלוש וי"ל דשמא יעלה ויתלוש לא הוי מלא בפירות האילן שקלים ליתלוש מבע דבעי מרא וחזינא לא וכן במסקין דגזרינן שמא יסחוט לפי שקלים ליסחוט ודגים שנתודו בי"ט לחורין משום מוקצה כגרוגרות ולמוקין ולא משום דגזרינן שמא יסוך ומדע דבסוף כל כתבי (שבת ד' קכב.) גבי מילא מים להבהמתו וכבי שהלילך הגר ועשה כבש לא משכינן ליישראל לירד מחריו גזירה שמא יעשנו והא דתמדי בפ"ק דחולין (ד' יד.:) שמא יסחוט לשמא יסחוט הוה מצי למידחי לא דמו כדפרי מלא דבלמו הכי דמי ליה שפיר: **זכרון אחד עולה.** דבראש השנה כתיב זכרון תרועה ובראש חדש כתיב בפרשת בהעלותך גבי חצוצרות והיו לכם לזכרון פרי' רבי"ם [ו] דמין לריך להזכיר מקראות של מוסף לא בי"ט ולא בר"ח כדאמר רב [ז] חיננא ג"ל בשלהי ר"ה (ד' לה.) כיון שאמר ובמועדיכם כתוב לאמר שוב אינו לריך גבי מלכיות זכרונות ושופרות ואם התחיל לריך לסיים והא דתנן הפותח לא יפחות משלש סיינו בהתחיל והוא הדין נמי במקראות דקרבנות ואם בא להזכיר מזכיר לף של ר"ח ור"ח מפרש להמיה דבר מיננא דווקא במלכיות זכרונות ושופרות אבל במוסף לריך להזכיר לעולם אבל בר"ח אין לריך כלל להזכיר דנפטר במה שאמר מלבד עולת החדש ומנחתה והגיע בממחורו ומני שעיירים לכפר ואני תמידים כהלכתם ולר' יאמק אין נרמה לחלק בין מלכיות זכרונות ושופרות למקראות דמוסף ויש גומרים קדמונים שאין מניחין לומר ובראשי חדשיכם לא בי"ט ולא בשבת ולא בר"ח דאמרו יום שני עיקר כמו בראשי חדשים של כל השנה ואפי' לממני מועדות מיום שני ואין נרמה לר"י דבכולהו שמעתא ליכא למיחש לזלזולא ובערוך בערך חדש מיהו הוא מג שהחדש מתכסה בו הוי חומר זה ר"ה פי' שאין חומר ובראשי חדשיכם לא בתפלה ולא [ז] בזולתה: [וע"ע תוס' ביצה טו. ד"ה מיהו ותוס' ר"ה ח: ד"ה שהחדש ועוד שם בתו' לה.]

ליה

ג) [ביצה כה.], ג) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ד) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ה) [בפ"ק דחולין ג.], ו) [ע' תוס' ר"ה טו: ד"ה ואם], ז) [תוספ' ברכות פ"ג הט"ו ותוספתא ר"ה פוף פ"ב], ח) [ויקרא כג], ט) [במדבר כ"ט], י) [ר"ה ל.], כ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ל) [ב"מ מט: ע"ו כב.], מ) [בפ"ק דחולין ג.], נ) [תוספ' ברכות פ"ג הט"ו], ס) [תוספ' ר"ה פוף פ"ב], ע) [ויקרא כג], פ) [במדבר כ"ט], צ) [ר"ה לא.], ק) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ר) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ש) [בפ"ק דחולין ג.], ת) [במדבר כ"ט], א) [ר"ה לא.], ב) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ג) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ד) [בפ"ק דחולין ג.], ה) [במדבר כ"ט], ו) [ר"ה לא.], ז) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ח) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ט) [בפ"ק דחולין ג.], י) [במדבר כ"ט], כ) [ר"ה לא.], ל) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], מ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], נ) [בפ"ק דחולין ג.], ס) [במדבר כ"ט], ע) [ר"ה לא.], פ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], צ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ק) [בפ"ק דחולין ג.], ר) [במדבר כ"ט], ש) [ר"ה לא.], ת) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], א) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ב) [בפ"ק דחולין ג.], ג) [במדבר כ"ט], ד) [ר"ה לא.], ה) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ו) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ז) [בפ"ק דחולין ג.], ח) [במדבר כ"ט], ט) [ר"ה לא.], י) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], כ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ל) [בפ"ק דחולין ג.], מ) [במדבר כ"ט], נ) [ר"ה לא.], ס) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ע) [ב"מ מט: ע"ו כב.], פ) [בפ"ק דחולין ג.], צ) [במדבר כ"ט], ק) [ר"ה לא.], ר) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ש) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ת) [בפ"ק דחולין ג.], א) [במדבר כ"ט], ב) [ר"ה לא.], ג) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ד) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ה) [בפ"ק דחולין ג.], ו) [במדבר כ"ט], ז) [ר"ה לא.], ח) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ט) [ב"מ מט: ע"ו כב.], י) [בפ"ק דחולין ג.], כ) [במדבר כ"ט], ל) [ר"ה לא.], מ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], נ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ס) [בפ"ק דחולין ג.], ע) [במדבר כ"ט], פ) [ר"ה לא.], צ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ק) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ר) [בפ"ק דחולין ג.], ש) [במדבר כ"ט], ת) [ר"ה לא.], א) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ב) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ג) [בפ"ק דחולין ג.], ד) [במדבר כ"ט], ה) [ר"ה לא.], ו) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ז) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ח) [בפ"ק דחולין ג.], ט) [במדבר כ"ט], י) [ר"ה לא.], כ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ל) [ב"מ מט: ע"ו כב.], מ) [בפ"ק דחולין ג.], נ) [במדבר כ"ט], ס) [ר"ה לא.], ע) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], פ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], צ) [בפ"ק דחולין ג.], ק) [במדבר כ"ט], ר) [ר"ה לא.], ש) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ת) [ב"מ מט: ע"ו כב.], א) [בפ"ק דחולין ג.], ב) [במדבר כ"ט], ג) [ר"ה לא.], ד) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ה) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ו) [בפ"ק דחולין ג.], ז) [במדבר כ"ט], ח) [ר"ה לא.], ט) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], י) [ב"מ מט: ע"ו כב.], כ) [בפ"ק דחולין ג.], ל) [במדבר כ"ט], מ) [ר"ה לא.], נ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ס) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ע) [בפ"ק דחולין ג.], פ) [במדבר כ"ט], צ) [ר"ה לא.], ק) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ר) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ש) [בפ"ק דחולין ג.], ת) [במדבר כ"ט], א) [ר"ה לא.], ב) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ג) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ד) [בפ"ק דחולין ג.], ה) [במדבר כ"ט], ו) [ר"ה לא.], ז) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ח) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ט) [בפ"ק דחולין ג.], י) [במדבר כ"ט], כ) [ר"ה לא.], ל) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], מ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], נ) [בפ"ק דחולין ג.], ס) [במדבר כ"ט], ע) [ר"ה לא.], פ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], צ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ק) [בפ"ק דחולין ג.], ר) [במדבר כ"ט], ש) [ר"ה לא.], ת) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], א) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ב) [בפ"ק דחולין ג.], ג) [במדבר כ"ט], ד) [ר"ה לא.], ה) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ו) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ז) [בפ"ק דחולין ג.], ח) [במדבר כ"ט], ט) [ר"ה לא.], י) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], כ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ל) [בפ"ק דחולין ג.], מ) [במדבר כ"ט], נ) [ר"ה לא.], ס) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ע) [ב"מ מט: ע"ו כב.], פ) [בפ"ק דחולין ג.], צ) [במדבר כ"ט], ק) [ר"ה לא.], ר) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ש) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ת) [בפ"ק דחולין ג.], א) [במדבר כ"ט], ב) [ר"ה לא.], ג) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ד) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ה) [בפ"ק דחולין ג.], ו) [במדבר כ"ט], ז) [ר"ה לא.], ח) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ט) [ב"מ מט: ע"ו כב.], י) [בפ"ק דחולין ג.], כ) [במדבר כ"ט], ל) [ר"ה לא.], מ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], נ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ס) [בפ"ק דחולין ג.], ע) [במדבר כ"ט], פ) [ר"ה לא.], צ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ק) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ר) [בפ"ק דחולין ג.], ש) [במדבר כ"ט], ת) [ר"ה לא.], א) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ב) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ג) [בפ"ק דחולין ג.], ד) [במדבר כ"ט], ה) [ר"ה לא.], ו) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ז) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ח) [בפ"ק דחולין ג.], ט) [במדבר כ"ט], י) [ר"ה לא.], כ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ל) [ב"מ מט: ע"ו כב.], מ) [בפ"ק דחולין ג.], נ) [במדבר כ"ט], ס) [ר"ה לא.], ע) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], פ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], צ) [בפ"ק דחולין ג.], ק) [במדבר כ"ט], ר) [ר"ה לא.], ש) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ת) [ב"מ מט: ע"ו כב.], א) [בפ"ק דחולין ג.], ב) [במדבר כ"ט], ג) [ר"ה לא.], ד) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ה) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ו) [בפ"ק דחולין ג.], ז) [במדבר כ"ט], ח) [ר"ה לא.], ט) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], י) [ב"מ מט: ע"ו כב.], כ) [בפ"ק דחולין ג.], ל) [במדבר כ"ט], מ) [ר"ה לא.], נ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ס) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ע) [בפ"ק דחולין ג.], פ) [במדבר כ"ט], צ) [ר"ה לא.], ק) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ר) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ש) [בפ"ק דחולין ג.], ת) [במדבר כ"ט], א) [ר"ה לא.], ב) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ג) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ד) [בפ"ק דחולין ג.], ה) [במדבר כ"ט], ו) [ר"ה לא.], ז) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ח) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ט) [בפ"ק דחולין ג.], י) [במדבר כ"ט], כ) [ר"ה לא.], ל) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], מ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], נ) [בפ"ק דחולין ג.], ס) [במדבר כ"ט], ע) [ר"ה לא.], פ) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], צ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ק) [בפ"ק דחולין ג.], ר) [במדבר כ"ט], ש) [ר"ה לא.], ת) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], א) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ב) [בפ"ק דחולין ג.], ג) [במדבר כ"ט], ד) [ר"ה לא.], ה) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ו) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ז) [בפ"ק דחולין ג.], ח) [במדבר כ"ט], ט) [ר"ה לא.], י) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], כ) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ל) [בפ"ק דחולין ג.], מ) [במדבר כ"ט], נ) [ר"ה לא.], ס) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ע) [ב"מ מט: ע"ו כב.], פ) [בפ"ק דחולין ג.], צ) [במדבר כ"ט], ק) [ר"ה לא.], ר) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ש) [ב"מ מט: ע"ו כב.], ת) [בפ"ק דחולין ג.], א) [במדבר כ"ט], ב) [ר"ה לא.], ג) [ע' תוס' שבת קכב. ד"ה ואם ותוס' ביצה כה. ד"ה הבא], ד) [ב"מ מט: ע"ו כב.],